

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Idem à Sacris litteris docetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Leuin. Lemn.
lib. 2 de oc-
cult naturæ
cap. 2.

sed etiam admodum monstrosos faciunt energumenos, in quos ingrediuntur. Hoc antè, quàm demonstrarem, priùs ostendendum est, an Spiritus isti, & quomodo in homines intrent? Sunt enim, qui cum Leuino Lemnio putent, energumenos, qui à dæmonibus possideri dicuntur, naturalibus tantùm morbis laborare, non verò à dæmonibus possideri. Sunt qui animas quasdam jam olim defunctorum arreptitios inuadere arbitrentur. Priores erroris arguit, quòd nulla morbi vis docere homines possit, vt omnium gentium linguis loquantur. Audimus enim simplices, rusticos, illiteratos, à spiritibus his infelicos nunc Latine, nunc Græcè, nunc Hebraicè, nunc alijs idiomatis conuicia iacientes. Quis morbus est, qui futura, aut absentia mortalibus patefaciat? Ex energumenis autem talia intelliguntur, vt & occulta astantium peccata non rarò propalam reuelantur. Denique quis morbus tantas ægroto dat vires, vt eum catenis astrictum vix quatuor validis lacertis viri possint cohibere; aut etiam vt è templi pavimento, per ærem, vsque ad fornitem summum tholùmue se se queat extollere? Ægrotat profectò mente, quisquis hos effectus, morbis naturalibus ascribit. Posteriores autem, qui animabus defunctorum hæc attribuunt; eodem argumento confutantur, quis enim illis hanc futura cognoscendi vim tribuit? quis linguas docet? Et verò vel animas separatas fateri, est concedere spiritus, qui si ad corpora pertinentes, sine corpore existere possunt, quanto magis existere poterunt sine corpore, Spiritus ad corpora non pertinentes? Plura contra hos cumulat Tostatus argumenta.

Tostatus
Abulens. q.
124. in c. 8.
Matthzi.

II.

Matth. 8. 16. 28.
Matth. 4. 24.

Sed contra vtrosq; experientia quoque, & scriptura perorat. Experientia quidem, quia non solum tot antiquæ & recentes extant historiae, sed etiam oculi mille testantur, se talia vidisse, qualia neque morbus vllus, neq; vlla defuncti anima posset facere, dum adiurantur, exorcizantur & datis manifestissimis signis eiiciuntur nigri isti hospites. Clarissima etiã de hac re est scriptura, immò ipsius Christi sententia, & facta. Quot enim ipse dæmones, diuersis locis & modis, exturbauit? Eiusdem sententiæ fuerunt illi, qui *obtrulerunt ei multos dæmonia*

damonia habentes, & eijciat spiritus verbo. Omnia in Euangelis sunt plena. Frustra etiam Dominus Apostolis dedisset potestatem in dæmones exterminandos ab hominibus, si nulli dæmones eos possiderent. Frustra Euangelium fidemq; hoc signo confirmasset. Frustra etiam regulam expellendorum quorundam dæmonū illis tradidisset. Atqui dedit eis eam potestatem: *Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & eijciendi damonia.* Item voluit fidem hoc signo confirmari: *Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: in nomine meo damonia eijcient.* Sed & regulam hanc dictavit: *Hoc genus dæmoniorum non eijcitur, nisi per orationem & ieiunium.* Usurparunt hanc potestatem & regulam Apostoli, & omnes ferè Sancti prodigiorum patratores. Quin & blasphemi illi Iudæorum principes, dum per summam contumeliam Christo dixerunt: *dæmonium habes;* itemq;: *Quid ipsum auditis? dæmonium habet;* ac rursus: *In principe dæmoniorum eijcit damonia;* opinati sunt utique, aliquos à dæmonijs inhabitari. Facessant igitur illi atheizantes, qui, ne cogantur fateri, esse aliquos Spiritus, quod arreptitij perspicuè commonstrant, negant energumenos esse dæmonum domicilia, & incredibilia opera atque effecta morbis naturalibus ascribunt, nempe quales medici, tales Christiani, helleboro curandi. Itaque non frustra in Sacerdotali Romano posuit Ecclesia formulam exorcismi, qui non est aliud, quàm oratio & adiuratio ab Ecclesia approbata, qua nomine Christi imperamus dæmoni, ut ab homine recedat. De quo S. Cyprianus agens Demetrianum Christianorum hostem sic compellat: *O si audire eos (dæmones) velles & videre, quando à nobis adiurantur, & torquentur spiritualibus flagris, & verborum tormentis de obsessis corporibus eijciuntur, quando eiulantes, & gementes voce humana & potestate diuina flagella & verbera sentientes venturum iudicium confitentur.*

Ut autem homo à dæmone infessus dicatur, necesse est quidem, sed non sufficit, ut in eo insit tanquam motor illius, sed insuper requiritur, ut in eum habeat quandam potestatem. Neutrum sine altero sufficit. Accepit in Iob potestatem Satan, uti in S. Antonium, in S. Franciscum Xauerium verberandum,

N n n n

randum,

Matth. 9. 32.
Matth. 12. 22.

Marc. 3. 15.
Marc. 16. 17.

Matth. 17. 20.

Ioan. 8. 48.
Luc. 11. 15.

S. Cyprian.
ad Demetrianum.

III.

Iob. 1.